

תאילוף: אולף ולינא לנדסטרום | النص العربي: منى زريقات هينغ
 رسوم: أوف ولىنا لاندستروم
 הולצה
 الفئة العمرية: الروضة

נشاط مع الأهل

- رسومات هذا الكتاب نصه الأساسي، فهي تصور أحداث القصة المتتالية على نحو واضح، وتخبر أكثر من النص اللغوي. في اللقاء الأول مع الكتاب، نتصفح معاً، ونشجع الطفل على "قراءة" القصة كما يراها في رسومات الكتاب لوحدها.
- في الكتاب خمس صفحات (14-10) تصور سعد ماشياً تحت المطر إلى أن يقع. نتوقف عند الرسمة الثانية (ص 11) ونتساءل مع الطفل حول احتمالات أخرى لما قد يحدث: هل تقع الجريدة وتتبلل بالماء؟ أم ربما تطير قبة سعد؟ يساعد هذا التخمين في تطوير قدرة الطفل على التنبؤ بأحداث بناءً على معطيات سابقة.
- والدة سعد وأسئته باحتضانه، وبمداواة جرحه، وتحضير كأس شراب له. كيف نؤاسي نحن الآخرين، وكيف نحب أن يساندونا حين نشعر بالألم أو بالضيق؟
- وقع سعد على الرصيف وجرح رجله. نتحدث حول الحذر في الطريق، وكيف يمكن أن نحمي أنفسنا من الأذى.
- في محاولتها إصلاح القبة، تقوم والدة سعد "بحماقة" طريقة، كجميع الأهل الذين يحاولون جهودهم، ولا يملكون دائماً الحلول السحرية لمأزق أطفالهم. نستذكر معاً مواقف كهذه حدثت في العائلة.
- ورشة لتزيين القبعات! نتمتع مع الطفل بإعداد ورشة لتزيين قبعات مختلفة الأشكال، وربما نشارك أفراد العائلة والأصدقاء بهذا النشاط. نستعين بمواد متنوعة مثل الريش الملون، والأزرار، والمُلصقات، وألوان صبيغ الأقمشة، وما شابه.

אִפְקָר לַדְּמִיג הַכְּתָב בַּיַּסְפָּ

- יַתְמִיז הַכְּתָב בְּרְסוּמָתוֹ; פְּהִי מַרְאָבֶּה וּוּאָצְחָה עַלִּי נְחוּ יִסְהַל מַעֵה פִּהֵם אֲחֻדָּת הַקְּסֶטֶה, דּוֹן הַחַגֶּה חֲתִי אֶלִּי קְרֹאָה הַנֶּסֶךְ הַלְּגוּוִי. וּפִי זֶהָ קוֹוֶה הַרְסוּמָת וּגְמָלָהָ. יִמְכְּנִי אֲנִי תַדְעִי הַאֲפֻלָּל בַּיַּלְקָאָהּ הַאֲוֹל בַּהַכְּתָב אֶלִּי "קְרֹאָה" הַקְּסֶטֶה מִן רְסוּמָתָהָ פִּקְט, תָּם הַמְּקָרָנֶה בֵּינֵן זֶהָ הַקְּרֹאָה וּבֵינֵן קְרֹאָה הַנֶּסֶךְ הַלְּגוּוִי.
- הַנֶּסֶךְ הַלְּגוּוִי מוּגְזוּמֶשׂוּק, וּפִי אֶיְבָאָזֶה וּגְמוּזֶה יַחְפֵּז הַאֲפֻלָּל עַלִּי תָאֲמַל הַרְסֶמֶה וּסְיָאָגֶה נֶסֶךְ לְגוּוִי אֲכֻתֵר תַּפְסִיבֵלָא. אֲנֻזְרִי מִתְּלָא הַסְּפָחָת 17, 23, 24. שְׁגַעִי הַאֲפֻלָּל עַלִּי אֲנִי יַעֲבִירוּ לְגוּוִי עִמָּא יַקְוֹלֶה/יַסְאַלֶה הַנֶּסֶךְ.
- "סַעַד" הַאֲפֻלָּל יַתְמִיז בַּהַסְּתַלְלִיָּה וּיִמְתְּלֵךְ עַדֶּה מְהָרָת חַיָּתִיָּה; פִּפִּי וּסַעֵה אֲנִי יִזְהַב (מִתְּלֵ הַכִּבָּר) אֶלִּי הַחַנּוּת הַמְּגָוֹר לְהִיבִית לְשִׂרָא הַגְּרִידֶה לְאִמֶּה. לְכֵנֵה, כְּכֻלְּ הַאֲפֻלָּל, בַּחַגֶּה אֶלִּי מְסָאָנֶה הַאֲהֵל וּקְת הַצְּאִתָּקֶה. יִמְכְּנִי הַחֲדִיחַ מַע הַאֲפֻלָּל חוּל הַאֲמוֹר הַתִּי יִסְתַּיְעוֹן הַקְּיָאָם בְּהָ לּוּחְדֵּהֶם, וְאַחֲרִי יַחְתָּאוֹן בִּפְהִי אֶלִּי מְסָאָנֶה הַאֲהֵל.
- תּוּאָסִי הַאִמֶּ סַעַד בְּתַצְמִיד גְּרַחֵה וְאֶעְדָּד שְׂרָאֵה הַמְּפֻזְלֵל. כִּיִּף נַחֲבֵ אֲנִי יוּאָסִינָא אֲסַחָבֵנָא בַּיַּרְוּזָה חַיִּן נְתָלֵם?
- עַלִּי הַרְגֵם מִן מְהָרֶה סַעַד בַּיַּסְיֵר בַּיַּשָּׂרָע, לְכֵנֵה אֲרַתְּמַם בַּרְכִּיִף וּוּקַע. זֶהָ מְנָסְבֶה לְהַחֲדִיחַ מַע הַאֲפֻלָּל חוּל חֲבֵרֶה הַסְּיֵר בַּיַּשָּׂרָע, וּוּסָאֵל הַחֲזֵר הַתִּי יַתְבַּעוֹנָהּ לְהַפְּאָז עַלִּי סַלָּמְתֵּהֶם.
- הַאֲהֵל אִיֻּצָא יִרְתְּכוֹן חַמָּאָת סַגְיֶרֶה בַּיַּ מַחְוֹלָתֵּהֶם לְמַסְאָעָה! יַתְמַעַם הַאֲפֻלָּל בַּסְּתִזְכָּר זֶהָ הַחוּדָת, וּתְסָאָעֵדֵם בַּיַּ רְוִיָּה הַאֲהֵל עַלִּי נְחוּ וְאִקְעִי. אֲהֵל יַתְעַלְמוֹן וּיַחְוֹלוֹן, וּיַחְתָּאוֹן אַחִיבָנָא אֶלִּי מְסָאָנֶה הַסְּגָר.
- אֲסַדְקָאָ סַעַד יַלְעִבוֹן "הַחֲבֵלֶה" בַּיַּ חַרָּה. אִיֻּ אֲלַעָב חַרָּה יַחְבִּיָּהּ הַאֲפֻלָּל מַע רַפָּאָהֶם?
- יָאֲלֵף הַעַדִּיד מִן הַאֲפֻלָּל הַגְּרִידֶה בַּיַּ בִּיּוֹתֵּהֶם. גְּרִידֶה אִם סַעַד מַדְחֵל גִּיָּד לְהַחֲדִיחַ מַע הַאֲפֻלָּל חוּל עָאָדָת קְרֹאָה הַגְּרִידֶה בַּיַּ הַיַּבִּית: מִן יַקְרָאָהָ? וּמָא הַפְּרַק בֵּינֵן הַגְּרִידֶה וְהַכְּתָב מִתְּלָא?
- הַגְּרִידֶה מָאָדֶה גְּנִיָּה לְהַעַדִּיד מִן הַפְּעָלִיָּת הַאֲבָדָעִיָּה. נְשָׂרָכֵךְ בְּעֻצ הַאֲפֻלָּל בַּיַּ זֶהָ הַמּוּקַע.
- הַטְּבִעַ עַלִּי הַקְּמָשׁ נְשָׂאָט יַתְמַעַם בְּהַ הַאֲפֻלָּל, וּקְדֵ תְרַגְבִּינֵן בַּאֲשָׂרָכ הַאֲהֵל בַּיַּ וּרְשֶׁתֶה כֶּהֲזֶה. תַּתְעַדֵּד הַמּוּאָד הַמְּעַדֶּה לְהַזֵּה הַגְּרֻז בַּיַּ אֲסוּאָק, אַחְדָּהָ הוּ אֲקָלָם שְׁמַעִיָּה מְלוֹנֶה סַהֲלֶה הַאֲסְתַּעְמָל, יַרְסֵם בְּהָ הַאֲפֻלָּל עַלִּי וּרְקֶה בִּיֻּצָא, תָּם תְּכוּוּ הַרְסֶמֶה עַלִּי קְמָשׁ אִיֻּבֻז.